

535

Wet van 16 november 1989, houdende regelen met betrekking tot de opwekking, de invoer, het transport en de afzet van elektriciteit (Elektriciteitswet 1989)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het belang van een goede elektriciteitsvoorziening, mede gelet op het belang van een goede energievoorziening in het algemeen, het wenselijk maakt een regeling tot stand te brengen met betrekking tot de opwekking, de invoer, het transport en de afzet van elektriciteit;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1. 1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

elektriciteitscentrale: een installatie, die bestemd is voor het door verbranding van fossiele brandstoffen of door vrijmaking van kernenergie opwekken van elektriciteit en die, indien zij tevens bestemd is voor het door verbranding van fossiele brandstoffen produceren van nuttig aan te wenden warmte, bij de bouw zodanig is ingericht dat de som van het energetisch rendement van de opwekking van elektriciteit en tweederde deel van het energetisch rendement van de produktie van nuttig aan te wenden warmte 55% of minder is, een en ander berekend op basis van calorische onderwaarde;

hoogspanningsverbinding: een leiding voor het transport van elektriciteit met een nominale spanning van ten minste 220 kV, alsmede de met die leiding verbonden transformator- en schakelstations en andere hulpmiddelen met uitzondering van transformatoren, met behulp waarvan de generatorspanning van een elektriciteitscentrale wordt omgezet naar de spanning van de leiding, waarop de elektriciteitscentrale rechtstreeks is aangesloten;

vergunninghouder: de houder van een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, alsmede een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid;

aangewezen vennootschap : de ingevolge artikel 8 aangewezen vennootschap;

distributiebedrijf: een organisatorische eenheid, die zich bezighoudt met het in het kader van de openbare voorziening leveren van elektriciteit aan verbruikers of aan afnemers die elektriciteit aan verbruikers leveren en die niet toebehoort aan de aangewezen vennootschap of aan een vergunninghouder;

vestiging: een geheel van gebouwen, installaties en andere werken, die in elkaars onmiddellijke nabijheid zijn gelegen en die in gebruik zijn bij één natuurlijke persoon, vennootschap of rechtspersoon of bij een aantal rechtspersonen die in een groep verbonden zijn;

bedrijfstijd: een aantal uren, dat verkregen wordt door de hoeveelheid elektriciteit, die een afnemer in een jaar ten behoeve van een vestiging van een distributiebedrijf afneemt, te delen door de daarbij behorende maximale belasting voor die vestiging in diezelfde periode, gemeten volgens een tussen het distributiebedrijf en de afnemer overeengekomen methode;

bijzondere grootverbruiker : degene, van wie naar het oordeel van de aangewezen vennootschap aannemelijk is, dat hij in een jaar ten behoeve van een vestiging een hoeveelheid elektriciteit van een distributiebedrijf afneemt van ten minste 20 GWh en dat de bedrijfstijd voor die vestiging ten minste 4 000 uur bedraagt;

Onze Minister: Onze Minister van Economische Zaken.

2. Voor de toepassing van de in het eerste lid gegeven omschrijvingen van *bedrijfstijd* en van *bijzondere grootverbruiker* wordt de door een afnemer ten behoeve van een vestiging afgenomen elektriciteit berekend door voor elke door het distributiebedrijf en de afnemer daartoe overeengekomen tijdseenheid de hoeveelheid elektriciteit, die ter plaatse van die vestiging door het distributiebedrijf aan de afnemer wordt geleverd, te verminderen met

a. de hoeveelheid elektriciteit, die de afnemer vanuit die vestiging aan het distributiebedrijf teruglevert en

b. de hoeveelheid elektriciteit, die de afnemer vanuit die vestiging aan een ander levert, voor zover die hoeveelheid groter is dan de hoeveelheid, die hij zelf opwekt en niet aan het distributiebedrijf teruglevert,

voor zover de som van de onder a en b bedoelde hoeveelheden niet groter is dan de ter plaatse van de vestiging door het distributiebedrijf aan de afnemer geleverde hoeveelheid.

Hoofdstuk 2. Organisatie van de openbare elektriciteitsvoorziening

§ 1. Landelijke voorziening

Artikel 2. De vergunninghouders en de aangewezen vennootschap hebben tot taak, met inachtneming van het bij en krachtens deze wet bepaalde, gezamenlijk zorg te dragen voor het betrouwbaar en doelmatig functioneren van de landelijke, openbare elektriciteitsvoorziening tegen zo laag mogelijke kosten en op maatschappelijk verantwoorde wijze.

§ 2. Vergunningen

Artikel 3. 1. Het bouwen of in werking hebben van een of meer elektriciteitscentrales ten behoeve van de openbare elektriciteitsvoorziening is verboden aan anderen dan houders van een daarvoor geldende, door Onze Minister verleende vergunning.

2. Het eerste lid geldt niet met betrekking tot een elektriciteitscentrale, ingeval het elektrisch vermogen van die centrale, te zamen met het elektrisch vermogen van andere elektriciteitscentrales die binnen

dezelfde vestiging worden gebouwd of in werking zijn, niet groter is dan 5 MW.

Artikel 4. 1. Een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, wordt slechts verleend aan een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, die in Nederland elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit in werking heeft met een totaal elektrisch vermogen van 2500 MW of meer of waarvan redelijkerwijs aannemelijk is dat zij of haar rechtsopvolger binnen een jaar nadat de vergunning is verleend in Nederland elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit in werking heeft met een zodanig vermogen.

2. Onverminderd het eerste lid kan een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, slechts worden geweigerd, indien de betrokken vennootschap niet voldoet aan een of meer van de volgende eisen:

- a. zij dient in staat te zijn haar deel bij te dragen aan de vervulling van de in artikel 2 bedoelde taak;
- b. de voorwaarden dienen aanwezig te zijn voor een slagvaardige besluitvorming binnen de vennootschap, die is afgestemd op de in artikel 2 bedoelde taak;
- c. zij dient geen elektriciteit te leveren aan verbruikers;
- d. zij dient zich schriftelijk tegenover Onze Minister te hebben verbonden tot het naleven van het bij en krachtens deze wet bepaalde;
- e. haar statuten dienen te zijn afgestemd op de in artikel 2 bedoelde taak en op de hiervoor onder b tot en met d bedoelde eisen.

Artikel 5. 1. Een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, dient schriftelijk te worden aangevraagd bij Onze Minister.

2. Bij de aanvraag dienen de gegevens te worden verstrekt en de bescheiden te worden overgelegd, welke nodig zijn om op de aanvraag te kunnen beslissen.

3. Onze Minister kan nadere gegevens verlangen, indien deze nodig zijn om op de aanvraag te kunnen beslissen.

Artikel 6. 1. Een vergunning kan op verzoek van de houder worden gewijzigd of ingetrokken.

2. Een vergunning kan ambtshalve worden ingetrokken, indien de houder daarvan in Nederland geen elektriciteitscentrale meer in werking heeft, dan wel niet haar deel bijdraagt aan de vervulling van de in artikel 2 bedoelde taak, niet meer voldoet aan de in artikel 4, tweede lid, onder b en c, bedoelde eisen of het bij of krachtens een of meer artikelen van deze wet bepaalde niet heeft nageleefd.

3. Een vergunning kan, indien de houder daarvan in Nederland nog slechts een of meer elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit in werking heeft met een totaal elektrisch vermogen van minder dan 1750 MW, ambtshalve worden gewijzigd in die zin, dat zij nog uitsluitend geldig is voor het in werking hebben van die elektriciteitscentrales.

4. Ingeval Onze Minister overweegt toepassing te geven aan het tweede of het derde lid, pleegt hij daaromtrent overleg met de betrokken vergunninghouder, alsmede met de aangewezen vennootschap.

Artikel 7. De beschikking, een vergunning betreffende, is met redenen omkleed. Zij wordt aan de aanvrager of de vergunninghouder gezonden en vervolgens in de Staatscourant bekendgemaakt.

§ 3. Samenwerking

Artikel 8. 1. Onze Minister wijst een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid aan, die, te

zamen met de vergunninghouders, de in artikel 2 bedoelde taak heeft en die in het kader hiervan in elk geval de volgende bijzondere taken verricht:

- a. het vervullen van de functies die deze wet haar toekent;
- b. de uitvoering van en het toezicht op de naleving van de in de artikelen 9 en 22 bedoelde regelingen;
- c. het zoveel mogelijk bevorderen van het opwekken van elektriciteit met andere installaties dan elektriciteitscentrales, voor zover dit past in het streven voor de openbare elektriciteitsvoorziening tot zo laag mogelijke kosten te komen.

2. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid vindt slechts plaats, indien de betrokken vennootschap aan de volgende eisen voldoet:

- a. zij dient in staat te zijn de in het eerste lid bedoelde taken naar behoren te vervullen;
- b. de meerderheid van de leden van de raad van commissarissen met inbegrip van de voorzitter dient geen binding te hebben met een vergunninghouder, niet zijnde een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid, en de benoeming van de voorzitter dient onderworpen te zijn aan de goedkeuring van Onze Minister;
- c. de voorwaarden dienen aanwezig te zijn voor een slagvaardige besluitvorming binnen de vennootschap, die is afgestemd op het belang van het betrouwbaar en doelmatig functioneren van de landelijke, openbare elektriciteitsvoorziening;
- d. zij dient zich schriftelijk tegenover Onze Minister te hebben verbonden tot het naleven van het bij en krachtens deze wet bepaalde en tot het doen naleven daarvan zomede van de in de artikelen 9 en 22 bedoelde regelingen door een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid;
- e. haar statuten dienen te zijn afgestemd op de in het eerste lid bedoelde taken en op de hiervoor onder b tot en met d bedoelde eisen.

3. Onze Minister kan een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid intrekken op verzoek van de betrokken vennootschap, dan wel indien de betrokken vennootschap een of meer van de in het eerste lid bedoelde taken niet naar behoren vervult, niet meer voldoet aan een van de in het tweede lid, onder b en c, bedoelde eisen of het bij of krachtens een of meer artikelen van deze wet bepaalde niet heeft nageleefd.

4. Ingeval Onze Minister overweegt een aanwijzing, anders dan op verzoek, in te trekken, pleegt hij daaromtrent overleg met de aangewezen vennootschap.

5. Van een aanwijzing ingevolge het eerste lid en van de intrekking van zodanige aanwijzing ingevolge het derde lid wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

Artikel 9. 1. De vergunninghouders, met uitzondering van een vennootschap als bedoeld in het tweede lid, en de aangewezen vennootschap zijn verplicht met het oog op de samenwerking, die is vereist voor de vervulling van hun in artikel 2 bedoelde taak, te zamen een hen bindende regeling tot stand te brengen en in stand te houden, die ertoe strekt dat overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens hoofdstuk 3 eenmaal in elke twee jaren een elektriciteitsplan wordt opgesteld en dat aan de uit het van kracht zijnde elektriciteitsplan voortvloeiende verplichtingen uitvoering wordt gegeven.

2. In de in het eerste lid genoemde regeling wordt bepaald, in welke gevallen een of meer elektriciteitscentrales of andere installaties voor het opwekken van elektriciteit zullen kunnen worden gebouwd en in werking gehouden door een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, waarin de aangewezen vennootschap voor meer dan 90% deelneemt in het geplaatste kapitaal. In deze gevallen is het in artikel 3, eerste lid, bedoelde verbod niet van toepassing.

§ 4. Statuten

Artikel 10. 1. Het is aan een vennootschap, waaraan een vergunning is verleend als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderscheidenlijk aan de aangewezen vennootschap slechts toegestaan haar statuten te wijzigen nadat aan de wijziging door Onze Minister goedkeuring is verleend.

2. Onze Minister kan een goedkeuring als bedoeld in het eerste lid slechts weigeren, indien de statuten na de wijziging niet zouden zijn afgestemd op de in artikel 2 bedoelde taak of de in artikel 4, tweede lid, onder b tot en met d, bedoelde eisen, onderscheidenlijk op de in artikel 8, eerste lid, bedoelde taken en de in artikel 8, tweede lid, onder b tot en met d, bedoelde eisen.

§ 5. Leveringen

Artikel 11. 1. Degene, die ten behoeve van de openbare elektriciteitsvoorziening een of meer elektriciteitscentrales in werking heeft, mag de door hem al dan niet met die centrales opgewekte elektriciteit slechts leveren aan de aangewezen vennootschap en de door deze vennootschap aan hem geleverde elektriciteit slechts aan distributiebedrijven.

2. Het eerste lid geldt niet voor degene, die geen andere elektriciteitscentrales in werking heeft dan centrales als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

3. De aangewezen vennootschap mag elektriciteit slechts leveren aan vergunninghouders, met uitzondering van een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid, en aan buiten Nederland gevestigde afnemers.

Artikel 12. 1. Degene, aan wie een distributiebedrijf toebehoort, heeft, ongeacht enig andersluidend beding, tegenover de vergunninghouder, die overeenkomstig het tweede lid tot taak heeft dat distributiebedrijf van elektriciteit te voorzien, recht op levering van elektriciteit op een of meer leveringspunten als bedoeld in artikel 25, derde lid, en op terbeschikkingstelling van elektrisch vermogen.

2. De vergunninghouders, met uitzondering van een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid, en de aangewezen vennootschap stellen gezamenlijk, na overleg met de organisatie van distributiebedrijven, voor elk deel van Nederland vast, wie van hen tot taak heeft de daarbinnen werkzame distributiebedrijven die dat wensen van elektriciteit te voorzien.

3. Een ieder heeft, ongeacht enig andersluidend beding, recht op levering van elektriciteit en terbeschikkingstelling van elektrisch vermogen tegenover degene, die binnen het gebied, waar hij die levering of terbeschikkingstelling verlangt, in het kader van de openbare voorziening elektriciteit levert aan verbruikers.

4. Het derde lid geldt niet, ingeval in redelijkheid van een distributiebedrijf niet kan worden gevergd, dat het elektriciteit levert of elektrisch vermogen ter beschikking stelt.

Artikel 13. 1. Onverbindend zijn bepalingen in overeenkomsten of in burgerrechtelijke besluiten, die ertoe strekken tegen te gaan het leveren van elektriciteit en het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen door een vergunninghouder aan distributiebedrijven, die werkzaam zijn buiten het gebied waarbinnen die vergunninghouder overeenkomstig artikel 12, tweede lid, tot taak heeft distributiebedrijven van elektriciteit te voorzien.

2. Onverbindend zijn voorts bepalingen in overeenkomsten of in burgerrechtelijke besluiten, die ertoe strekken tegen te gaan het leveren van elektriciteit en het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen door een distributiebedrijf aan bijzondere grootverbruikers buiten het gebied waarbinnen dat bedrijf elektriciteit levert aan verbruikers.

3. Het eerste en tweede lid gelden niet met betrekking tot bepalingen in overeenkomsten inzake het leveren van elektriciteit of het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen, voor zover op grond van die bepalingen het leveren van elektriciteit of het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen niet mag plaatsvinden door een ander dan degene, die daartoe ingevolge de overeenkomst is gehouden.

Hoofdstuk 3. Plannen

§ 1. Het structuurschema elektriciteitsvoorziening

Artikel 14. 1. Met betrekking tot de openbare elektriciteitsvoorziening wordt een plan vastgesteld als bedoeld in artikel 2a van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (Stb. 1985, 626), genaamd structuurschema elektriciteitsvoorziening. Onze Minister pleegt bij de voorbereiding van het plan overleg met de aangewezen vennootschap.

2. Het in het eerste lid bedoelde plan heeft in elk geval betrekking op:

a. de mogelijke plaatsen van vestiging van elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit, welke door de vergunninghouders in werking worden gehouden, voor zover het betreft vestigingen waar centrales en andere installaties in werking kunnen worden gehouden met een totaal elektrisch vermogen van 500 MW of meer;

b. de mogelijke trajecten van hoogspanningsverbindingen.

3. In het plan wordt met betrekking tot elke in het tweede lid, onder a, bedoelde plaats aangegeven de mogelijke geschiktheid van de aldaar in werking te houden elektriciteitscentrales of andere installaties voor het opwekken van elektriciteit met een of meer aangegeven brandstoffen, met splijtstoffen of met windenergie.

4. In het plan wordt voorts voor elke in aanmerking komende brandstof, voor splijtstoffen en voor windenergie aangegeven, in hoeverre door de vergunninghouders gezamenlijk elektriciteitscentrales en andere installaties opgesteld kunnen zijn, waarin met die brandstof, met splijtstoffen of met windenergie elektriciteit kan worden opgewekt.

§ 2. Het elektriciteitsplan

Artikel 15. 1. De aangewezen vennootschap stelt in elk jaar, waarvan het jaartal even is, vóór 1 april, na overleg met de vergunninghouders, met uitzondering van een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid, en na overleg met de organisatie van distributiebedrijven, een elektriciteitsplan vast, waarin met inachtneming van de volgende leden de ontwikkeling van de elektriciteitsvoorziening in Nederland wordt aangegeven.

2. In het elektriciteitsplan worden voor het eerste tot en met het twintigste jaar na het jaar, waarin het wordt vastgesteld, onder vermelding van de gemaakte vooronderstellingen en onder het aanbrengen van de van belang zijnde onderscheidingen, ramingen opgenomen van:

a. de totale behoefte aan elektriciteit in Nederland en het daarvoor benodigde elektrische vermogen;

b. de hoeveelheid elektriciteit, welke door de distributiebedrijven en de natuurlijke personen en rechtspersonen, die niet in het kader van de openbare voorziening werkzaam zijn, zal worden opgewekt, zomede het daarvoor ter beschikking staande elektrische vermogen;

c. de hoeveelheden elektriciteit, welke zullen worden ingevoerd onderscheidenlijk uitgevoerd, zomede het daarvoor buiten onderscheidenlijk binnen Nederland ter beschikking staande elektrische vermogen.

3. Tevens worden in een elektriciteitsplan, op basis van de in het tweede lid bedoelde gegevens, voor het eerste tot en met ten minste het tiende jaar na het jaar, waarin het wordt vastgesteld, zo nauwkeurig

mogelijke schattingen gegeven van de behoefte aan elektriciteit, waarin de vergunninghouders en de aangewezen vennootschap zullen moeten voorzien, en van het elektrische vermogen, dat zij daartoe ter beschikking zullen moeten hebben.

4. In een elektriciteitsplan wordt voorts voor het eerste tot en met ten minste het tiende jaar na het jaar, waarin het wordt vastgesteld, aangegeven op welke wijze de vergunninghouders en de aangewezen vennootschap voornemens zijn zorg te dragen voor de opwekking, de invoer en het transport van elektriciteit ten behoeve van de openbare voorziening. Daarbij wordt vermeld:

a. een omschrijving van de door de vergunninghouders in werking gehouden en op te richten elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit, onder opgave van de plaats van vestiging, het elektrische vermogen, het type, de brandstoffen of splijtstoffen waarvoor zij geschikt zijn, zomede het tijdstip – voor zover dit valt binnen twintig jaar na het jaar van de vaststelling van het plan –, waarop zij definitief buiten gebruik zullen worden gesteld, onderscheidenlijk het tijdstip, waarop zij in gebruik zullen worden genomen;

b. een omschrijving van zodanige wijzigingen, aan te brengen in de onder a bedoelde centrales en andere installaties, dat daardoor het elektrische vermogen dan wel de brandstoffen, waarvoor zij geschikt zijn, worden veranderd, onder opgave van de periode gedurende welke zij in verband met die wijziging buiten gebruik zullen zijn;

c. het elektrische vermogen, dat ingevolge overeenkomst buiten Nederland aan de aangewezen vennootschap ter beschikking zal staan;

d. een omschrijving van de door de aangewezen vennootschap in werking gehouden en aan te leggen hoogspanningsverbindingen en andere leidingen voor het transport van elektriciteit met de daarmee verbonden hulpmiddelen, onder opgave van het traject, de transportcapaciteit, de nominale spanning, zomede het tijdstip – voor zover dit valt binnen twintig jaar na het jaar van vaststelling van het plan –, waarop zij definitief buiten gebruik zullen worden gesteld, onderscheidenlijk het tijdstip, waarop zij in gebruik zullen worden genomen;

e. het beleid, dat wordt gevoerd ten aanzien van het inzetten van de verschillende brandstoffen en splijtstoffen voor het opwekken van elektriciteit;

f. het beleid met betrekking tot het opwekken van elektriciteit met andere installaties dan elektriciteitscentrales en de criteria, die bij het beoordelen van de wenselijkheid van zodanige installaties worden gehanteerd.

5. In een elektriciteitsplan wordt aangegeven, in hoeverre de daarin vermelde voornemens, bedoeld in het vierde lid, voor de vergunninghouders en de aangewezen vennootschap bindend zijn en wie van hen verplicht zijn aan die voornemens uitvoering te geven.

6. Bij een elektriciteitsplan wordt gevoegd een raming van de bedragen, die de vergunninghouders en de aangewezen vennootschap zullen moeten investeren ten einde te kunnen voldoen aan de in het plan voor hen vastgestelde verplichtingen.

Artikel 16. 1. Een elektriciteitsplan behoeft de goedkeuring van Onze Minister.

2. Onze Minister onthoudt zijn goedkeuring aan een elektriciteitsplan slechts, indien:

a. het plan niet voldoet aan artikel 15, tweede tot en met zesde lid,

b. het belang van een goede elektriciteitsvoorziening, mede gelet op het belang van een goede energievoorziening in het algemeen, dit noodzakelijk maakt, dan wel

c. het plan niet in overeenstemming is met het geldende structuurschema, bedoeld in artikel 14.

Artikel 17. 1. De aangewezen vennootschap legt het elektriciteitsplan, vergezeld van een toelichting, ter goedkeuring aan Onze Minister voor zodra het is vastgesteld.

2. Onze Minister kan van de aangewezen vennootschap verdere gegevens verlangen, indien deze voor de beoordeling van het elektriciteitsplan nodig zijn.

3. Onze Minister beslist zo spoedig mogelijk over het al dan niet verlenen van goedkeuring, doch uiterlijk binnen drie maanden nadat het elektriciteitsplan aan hem is voorgelegd. Deze termijn wordt geschorst gedurende de tijd, dat de krachtens het tweede lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt.

4. Alvorens te beslissen stelt Onze Minister de Algemene Energieraad in de gelegenheid advies uit te brengen.

Artikel 18. 1. Zo spoedig mogelijk nadat een elektriciteitsplan aan Onze Minister ter goedkeuring is voorgelegd zendt hij dit met de daarbij behorende toelichting aan de beide Kamers der Staten-Generaal.

2. Indien de Eerste of Tweede Kamer der Staten-Generaal de wens daartoe te kennen geeft, pleegt Onze Minister, alvorens over het al dan niet goedkeuren van een plan te beslissen, daaromtrent overleg met die Kamer. Dit overleg vindt plaats uiterlijk binnen twee maanden nadat het plan aan de Kamers is toegezonden.

Artikel 19. 1. Ingeval Onze Minister overweegt zijn goedkeuring aan een elektriciteitsplan te onthouden, pleegt hij daaromtrent overleg met de aangewezen vennootschap.

2. Onze Minister kan een elektriciteitsplan ook voor een deel goedkeuren, indien blijkt dat de aangewezen vennootschap daaraan de voorkeur geeft boven het onthouden van goedkeuring aan het gehele plan.

3. Ingeval Onze Minister zijn goedkeuring aan een elektriciteitsplan of aan een deel daarvan onthoudt, stelt de aangewezen vennootschap, na overleg met de vergunninghouders, met uitzondering van een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen drie maanden, voor het geheel onderscheidenlijk voor het niet goedgekeurde deel een nieuw plan vast.

4. Ingeval Onze Minister zijn goedkeuring aan een elektriciteitsplan of aan een deel daarvan onthoudt, kan hij daarbij een of meer aanwijzingen geven, die bij de vaststelling van een nieuw plan als bedoeld in het derde lid in acht dienen te worden genomen. Deze aanwijzingen kunnen voor elk van de eerste tien jaren na het jaar, waarin het plan wordt vastgesteld, betrekking hebben op:

a. het totale elektrische vermogen van de elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit, die door de vergunninghouders in werking zullen worden gehouden of worden opgericht;

b. de geschiktheid van elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit met een of meer aangegeven brandstoffen, met splijtstoffen of met windenergie, dan wel voor toepassing van een opslagsysteem voor energie;

c. het beleid met betrekking tot het opwekken van elektriciteit met andere installaties dan elektriciteitscentrales en de criteria, die bij de beoordeling van de wenselijkheid van zodanige installaties worden gehanteerd;

d. de mate, waarin de in het plan vermelde voornemens bindend zijn.

Artikel 20. 1. Indien Onze Minister een elektriciteitsplan of een deel daarvan heeft goedgekeurd, daaraan zijn goedkeuring heeft onthouden dan wel een aanwijzing heeft gegeven als bedoeld in artikel 19, vierde lid, doet hij daarvan mededeling aan de beide Kamers der Staten-Generaal.

2. Indien een elektriciteitsplan of een deel daarvan is goedgekeurd, worden dat plan of dat deel en de daarbij behorende toelichting bij het Ministerie van Economische Zaken voor een ieder ter inzage gelegd. Van deze terinzagelegging wordt in de Staatscourant mededeling gedaan.

Artikel 21. 1. Een goedgekeurd elektriciteitsplan kan door de aangevozen vennootschap, na overleg met de vergunninghouders, met uitzondering van een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid, worden gewijzigd.

2. De wijziging van een elektriciteitsplan behoeft de goedkeuring van Onze Minister. De artikelen 16, 17, 18, 19, eerste en tweede lid, en 20 zijn van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 4. De kosten van opwekking en transport

Artikel 22. 1. De vergunninghouders, met uitzondering van een vennootschap als bedoeld in artikel 9, tweede lid, en de aangewezen vennootschap zijn verplicht te zamen een hen bindende regeling tot stand te brengen en in stand te houden, die ertoe strekt de kosten van het opwekken en het transport van elektriciteit ten behoeve van de openbare voorziening, gerekend over een langere termijn, zo laag mogelijk te houden.

2. De in het eerste lid bedoelde regeling dient zodanig te zijn dat:

a. een doelmatige bedrijfsvoering door de vergunninghouders en de aangewezen vennootschap zoveel mogelijk wordt bevorderd;

b. zoveel mogelijk wordt bevorderd dat de elektriciteitscentrales en de andere installaties voor het opwekken van elektriciteit, die door de vergunninghouders en de aangewezen vennootschap in werking worden gehouden, alsmede de daarvoor benodigde brandstoffen zodanig worden ingezet en het transport van elektriciteit zodanig plaatsvindt, dat de kosten zo laag mogelijk zijn;

c. de fossiele brandstoffen en de splijtstoffen, die de vergunninghouders nodig hebben voor het opwekken van elektriciteit, voor hen gezamenlijk worden ingekocht.

3. Een regeling als bedoeld in het eerste lid dient mede betrekking te hebben op de vergoedingen, welke de vergunninghouders ontvangen voor de door hen aan de aangewezen vennootschap geleverde elektriciteit en het door hen aan de aangewezen vennootschap ter beschikking gestelde elektrische vermogen, zomede, indien daartoe aanleiding bestaat, voor het buiten gebruik stellen van bedrijfsmiddelen.

4. De in het derde lid bedoelde vergoedingen dienen betrekking te hebben op alle categorieën van kosten, die direct of indirect verband houden met het opwekken en het transport van de geleverde elektriciteit, met het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen en met het buiten gebruik stellen van bedrijfsmiddelen.

5. Met betrekking tot elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit worden vergoedingen als bedoeld in het derde lid slechts gegeven, voor zover die centrales en andere installaties overeenkomstig het van kracht zijnde elektriciteitsplan in werking worden gehouden, en, ingeval het betreft een vergoeding voor het buiten gebruik stellen, slechts voor zover die centrales en andere installaties overeenkomstig het van kracht zijnde elektriciteitsplan buiten gebruik zijn gesteld.

Artikel 23. 1. Een regeling als bedoeld in artikel 22, eerste lid, alsmede wijzigingen daarvan behoeven de goedkeuring van Onze Minister.

2. Onze Minister onthoudt zijn goedkeuring aan een regeling als bedoeld in artikel 22, eerste lid, of aan een wijziging daarvan slechts, indien niet wordt voldaan aan de in artikel 22 gestelde eisen.

3. Ingeval Onze Minister overweegt zijn goedkeuring aan een regeling als bedoeld in artikel 22, eerste lid, of aan een wijziging daarvan te

onthouden, pleegt hij daaromtrent overleg met de in artikel 22, eerste lid, bedoelde vergunninghouders en de aangewezen vennootschap.

4. Onze Minister kan een regeling als bedoeld in artikel 22, eerste lid, ook voor een deel goedkeuren, indien blijkt dat de in de genoemde bepaling bedoelde vergunninghouders en de aangewezen vennootschap daaraan de voorkeur geven boven het onthouden van goedkeuring aan de gehele regeling.

5. Ingeval Onze Minister zijn goedkeuring aan een regeling of aan een deel daarvan onthoudt, leggen de in artikel 22, eerste lid, bedoelde vergunninghouders en de aangewezen vennootschap voor het geheel onderscheidenlijk voor het niet goedgekeurde deel een nieuwe regeling aan Onze Minister ter goedkeuring voor.

Artikel 24. 1. Indien geen door Onze Minister goedgekeurde regeling als bedoeld in artikel 22, eerste lid, tot stand is gebracht of in stand wordt gehouden, kan Onze Minister de betrokkenen verplichten deel te nemen aan een door hem aangewezen of vastgestelde regeling. De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing, ingeval Onze Minister zijn goedkeuring aan een deel van een regeling heeft onthouden.

2. Indien Onze Minister wijziging van een regeling als bedoeld in artikel 22, eerste lid, noodzakelijk acht, nodigt hij de betrokkenen uit zodanige wijziging aan te brengen.

3. Indien een uitnodiging als bedoeld in het tweede lid wordt gedaan nadat meer dan vijf jaren zijn verstreken sinds de regeling werd goedgekeurd en indien tevens een door Onze Minister bij zijn uitnodiging aangegeven termijn van ten minste een jaar is verstreken sinds de uitnodiging werd gedaan, kan Onze Minister, ingeval nog geen ter voldoening aan de uitnodiging aangebrachte wijziging door hem is goedgekeurd, de betrokkenen verplichten mee te werken een door hem vastgestelde wijziging tot stand te brengen.

4. Alvorens aan het eerste of aan het derde lid toepassing te geven tracht Onze Minister te bewerkstelligen dat alsnog een regeling als bedoeld in artikel 22, eerste lid, of een wijziging als bedoeld in het tweede lid door de betrokkenen tot stand wordt gebracht.

Hoofdstuk 5. Tarieven

Artikel 25. 1. Het is de aangewezen vennootschap verboden aan vergunninghouders elektriciteit te leveren dan wel elektrisch vermogen ter beschikking te stellen tegen andere dan door Onze Minister goedgekeurde tarieven.

2. De in het eerste lid bedoelde tarieven dienen voor alle vergunninghouders gelijk te zijn.

3. De levering van elektriciteit door de aangewezen vennootschap aan een vergunninghouder dient plaats te vinden op tussen die vennootschap en die vergunninghouder, na overleg met de organisatie van distributiebedrijven, overeengekomen leveringspunten.

Artikel 26. 1. Het is een vergunninghouder verboden aan distributiebedrijven elektriciteit te leveren dan wel elektrisch vermogen ter beschikking te stellen tegen tarieven, die ertoe kunnen leiden dat enig distributiebedrijf een hogere vergoeding verschuldigd zou zijn dan zou voortvloeien uit door Onze Minister goedgekeurde maximumtarieven.

2. De levering van elektriciteit door een vergunninghouder aan een distributiebedrijf dient plaats te vinden op een of meer leveringspunten als bedoeld in artikel 25, derde lid.

Artikel 27. Het is degene, aan wie een distributiebedrijf toebehoort, verboden aan verbruikers elektriciteit te leveren dan wel elektrisch vermogen ter beschikking te stellen tegen tarieven, die ertoe kunnen leiden dat enige verbruiker een hogere vergoeding verschuldigd zou zijn dan zou voortvloeien uit door Onze Minister goedgekeurde maximumtarieven.

Artikel 28. 1. Onze Minister kan een goedkeuring als vereist ingevolge de artikelen 25, eerste lid, 26, eerste lid, en 27 slechts weigeren, indien een of meer bepalingen van deze wet niet in acht zijn genomen dan wel de hem voorgelegde tarieven of maximumtarieven onvoldoende bijdragen tot een doelmatige, landelijke elektriciteitsvoorziening of voor alle afnemers of voor een deel van hen hoger zijn dan, uitgaande van een doelmatige bedrijfsvoering en een redelijke toerekening van kosten aan de verschillende categorieën van afnemers, noodzakelijk is.

2. Voor zover er verschillende mogelijkheden zijn om te komen tot een redelijke toerekening van kosten aan de verschillende categorieën van afnemers, wordt voor de toepassing van het eerste lid uitgegaan van die wijze van toerekening, die het mogelijk maakt de in artikel 32, eerste en derde lid, bedoelde verplichtingen ten aanzien van bijzondere grootverbruikers na te komen.

3. Een goedkeuring als vereist in de artikelen 25, eerste lid, 26, eerste lid, en 27 kan slechts worden verleend voor een kalenderjaar of voor het resterende deel van een kalenderjaar, dan wel, ingeval daarom is verzocht door degene of degenen door wie de tarieven of de maximumtarieven ter goedkeuring zijn voorgelegd, voor een kortere periode.

Artikel 29. 1. De in artikel 25, eerste lid, bedoelde tarieven worden aan Onze Minister ter goedkeuring voorgelegd door de aangewezen vennootschap, nadat deze daaromtrent overeenstemming heeft bereikt met de organisatie van distributiebedrijven. De in artikel 26, eerste lid, bedoelde maximumtarieven worden aan Onze Minister ter goedkeuring voorgelegd door de vergunninghouders, die elektriciteit leveren aan distributiebedrijven, dan wel door een meerderheid van deze vergunninghouders, nadat daaromtrent overeenstemming is bereikt met de organisatie van distributiebedrijven. De in artikel 27 bedoelde maximumtarieven worden aan Onze Minister ter goedkeuring voorgelegd door de organisatie van distributiebedrijven.

2. De in artikel 25, eerste lid, bedoelde tarieven en de in de artikelen 26, eerste lid, en 27 bedoelde maximumtarieven worden, vergezeld van een toelichting, ter goedkeuring aan Onze Minister voorgelegd ten minste drie maanden voordat zij zouden moeten worden toegepast.

3. Onze Minister kan verdere gegevens verlangen, indien deze voor de beoordeling van de hem voorgelegde tarieven of maximumtarieven nodig zijn.

4. Onze Minister beslist over het al dan niet verlenen van goedkeuring van tarieven of maximumtarieven zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee maanden nadat deze hem zijn voorgelegd. Deze termijn wordt geschorst gedurende de tijd, dat de krachtens het derde lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt.

5. Alvorens te beslissen over het al dan niet goedkeuren van maximumtarieven als bedoeld in artikel 26, eerste lid, hoort Onze Minister de aangewezen vennootschap.

Artikel 30. 1. Ingeval tussen de aangewezen vennootschap en de organisatie van distributiebedrijven over tarieven geen overeenstemming wordt bereikt als bedoeld in artikel 29, eerste lid, eerste volzin, kan elk dezer partijen van de andere partij vorderen eraan mee te werken dat op een tussen hen nader overeen te komen wijze een of meer derden worden aangewezen, die tot taak hebben te trachten die overeenstemming alsnog te bewerkstelligen.

2. Ingeval over tarieven vier maanden voordat zij moeten worden toegepast geen overeenstemming als bedoeld in artikel 29, eerste lid, eerste volzin, is bereikt, kan de aangewezen vennootschap ook zonder dat aan dit vereiste is voldaan die tarieven aan Onze Minister voorleggen.

3. In een geval als bedoeld in het tweede lid beslist Onze Minister niet over het al dan niet goedkeuren van de tarieven dan nadat hij de organi-

satie van distributiebedrijven in de gelegenheid heeft gesteld van haar gevoelen te doen blijken.

4. Ingeval over maximumtarieven als bedoeld in artikel 26, eerste lid, geen overeenstemming wordt bereikt als bedoeld in artikel 29, eerste lid, tweede volzin, zijn het eerste, tweede en derde lid van het onderhavige artikel van overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat de vergunninghouders, die elektriciteit leveren aan distributiebedrijven, dan wel de meerderheid van hen in de plaats treden van de aangewezen vennootschap.

Artikel 31. 1. Ingeval Onze Minister overweegt de ingevolge artikel 25, eerste lid, 26, eerste lid, of 27 vereiste goedkeuring aan tarieven of maximumtarieven te onthouden, pleegt hij daaromtrent overleg met de aangewezen vennootschap onderscheidenlijk met de vergunninghouders, die elektriciteit leveren aan distributiebedrijven, onderscheidenlijk met de organisatie van distributiebedrijven.

2. Ingeval Onze Minister de ingevolge artikel 25, eerste lid, 26, eerste lid, of 27 vereiste goedkeuring aan tarieven of maximumtarieven onthoudt, worden door degene of degenen, die daartoe ingevolge artikel 29, eerste lid, zijn aangewezen, binnen één maand nieuwe tarieven of maximumtarieven, vergezeld van een toelichting, aan hem ter goedkeuring voorgelegd.

3. Onze Minister beslist over het al dan niet goedkeuren van hem ingevolge het tweede lid voorgelegde tarieven of maximumtarieven uiterlijk binnen één maand nadat deze hem zijn voorgelegd.

4. In een geval als bedoeld in het tweede lid:

- a. zijn de artikelen 29, derde lid en vierde lid, tweede volzin, en 30, derde lid, van toepassing of van overeenkomstige toepassing, indien het betreft tarieven als bedoeld in artikel 25, eerste lid, of maximumtarieven als bedoeld in artikel 26, eerste lid;

- b. is artikel 29, derde lid en vierde lid, tweede volzin, van toepassing, indien het betreft maximumtarieven als bedoeld in artikel 27.

5. Een beslissing tot goedkeuring van tarieven of maximumtarieven wordt niet eerder van kracht dan een maand nadat zij is meegedeeld aan de aangewezen vennootschap, de vergunninghouders en de organisatie van distributiebedrijven, tenzij deze met het eerder van kracht worden instemmen.

6. Ingeval niet vóór het einde van de geldingsduur van een goedkeuring een beslissing tot goedkeuring van nieuwe tarieven of maximumtarieven van kracht is geworden, blijft de voor de bestaande tarieven of maximumtarieven geldende goedkeuring van kracht tot het tijdstip, waarop een beslissing tot goedkeuring van nieuwe tarieven of maximumtarieven van kracht is geworden.

Artikel 32. 1. De aangewezen vennootschap dient voor het leveren van elektriciteit en het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen, bestemd voor bijzondere grootverbruikers, tarieven toe te passen, die, voor zover er verschillende mogelijkheden zijn om te komen tot een redelijke toerekening van kosten aan de verschillende categorieën van afnemers, gebaseerd zijn op die wijze van toerekening, die het mogelijk maakt de vergoedingen die bijzondere grootverbruikers verschuldigd zijn zoveel mogelijk te doen aansluiten bij de vergoedingen die soortgelijke verbruikers in omliggende landen verschuldigd zijn.

2. De aangewezen vennootschap mag, voor zover het betreft het leveren van elektriciteit en het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen, bestemd voor bijzondere grootverbruikers, afwijken van de ingevolge artikel 25, eerste lid, goedgekeurde tarieven.

3. De vergunninghouders onderscheidenlijk degenen, aan wie een distributiebedrijf toebehoort, dienen met betrekking tot de tarieven voor het leveren van elektriciteit en het ter beschikking stellen van elektrisch

vermogen, bestemd voor bijzondere grootverbruikers, overeenkomstige toepassing te geven aan het eerste lid. De bedoelde tarieven mogen in elk geval niet hoger zijn dan hetgeen voor het leveren van elektriciteit en het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen, bestemd voor een bijzondere grootverbruiker, door de betrokken vergunninghouder onderscheidenlijk het betrokken distributiebedrijf verschuldigd is, vermeerderd met de kosten van de vergunninghouder onderscheidenlijk het distributiebedrijf, die met inachtneming van de eerste volzin aan het leveren van elektriciteit en het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen, bestemd voor de betrokken bijzondere grootverbruiker, kunnen worden toegerekend.

4. Ingeval een bijzondere grootverbruiker de wens te kennen geeft, dat de aangewezen vennootschap of de betrokken vergunninghouder ingevolge het eerste lid of het derde lid ten behoeve van hem een bijzonder tarief toepast, is degene, aan wie het betrokken distributiebedrijf toebehoort, verplicht alvorens een overeenkomst met die bijzondere grootverbruiker te sluiten of te wijzigen te zamen met die bijzondere grootverbruiker daaromtrent overleg te plegen met de aangewezen vennootschap onderscheidenlijk met de betrokken vergunninghouder.

5. Ingeval een overeenkomst tussen een distributiebedrijf en een bijzondere grootverbruiker wordt gesloten of gewijzigd in verband waarmee de aangewezen vennootschap onderscheidenlijk de betrokken vergunninghouder ermee heeft ingestemd om ten behoeve van die bijzondere grootverbruiker ingevolge het eerste of het derde lid een bijzonder tarief toe te passen, is degene, aan wie dat distributiebedrijf toebehoort, verplicht van die overeenkomst of die wijziging een afschrift toe te zenden aan de aangewezen vennootschap en de betrokken vergunninghouder onderscheidenlijk aan de betrokken vergunninghouder.

Artikel 33. 1. Onze Minister kan op verzoek van een vergunninghouder onderscheidenlijk van een distributiebedrijf van artikel 26, eerste lid, onderscheidenlijk van artikel 27 ontheffing verlenen in gevallen, waarin het bedrijf hogere kosten heeft dan in het algemeen, uitgaande van een doelmatige bedrijfsvoering, als normaal zijn te beschouwen.

2. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend. Aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

3. Ingeval aan een vergunninghouder ontheffing wordt verleend van artikel 26, eerste lid, kan Onze Minister maximumtarieven goedkeuren, die voor de distributiebedrijven waaraan die vergunninghouder elektriciteit levert in de plaats treden van de ingevolge artikel 27 goedgekeurde maximumtarieven.

4. Ingevolge het derde lid voorgelegde maximumtarieven worden door Onze Minister goedgekeurd, indien het verschil tussen deze maximumtarieven en de ingevolge artikel 27 goedgekeurde maximumtarieven wordt gerechtvaardigd door de aan de betrokken vergunninghouder verleende ontheffing.

5. In geval van toepassing van het derde lid zijn de artikelen 28, derde lid, 29 en 31 van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 6. Invoer

Artikel 34. 1. Het invoeren van elektriciteit, bestemd voor de openbare voorziening, is slechts toegestaan aan de aangewezen vennootschap.

2. Het eerste lid geldt niet voor het invoeren van elektriciteit met een spanning van minder dan 500 V.

Artikel 35. 1. Het is aan de aangewezen vennootschap verboden zonder goedkeuring van Onze Minister een overeenkomst te sluiten,

ingevolge welke elektrisch vermogen buiten Nederland aan bedoelde vennootschap ter beschikking zal staan.

2. Onze Minister kan zijn goedkeuring aan een overeenkomst als in het eerste lid bedoeld slechts onthouden, indien het belang van een goede elektriciteitsvoorziening, mede gelet op het belang van een goede energievoorziening in het algemeen, dit noodzakelijk maakt.

3. Wijziging van een elektriciteitsplan, nodig wegens een overeenkomst als in het eerste lid bedoeld, kan achterwege blijven, ingeval die overeenkomst ingevolge het eerste lid is goedgekeurd.

Artikel 36. 1. Onze Minister beslist over het al dan niet verlenen van een goedkeuring als in artikel 35, eerste lid, bedoeld zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee maanden nadat het ontwerp van de overeenkomst, vergezeld van een toelichting, aan hem is voorgelegd.

2. De artikelen 17, tweede lid en derde lid, tweede volzin, en 19, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 37. 1. Het is verboden elektriciteit, die is ingevoerd door een ander dan de aangewezen vennootschap, aan een ander te leveren.

2. Het eerste lid geldt niet voor degene, die de ingevoerde elektriciteit buiten Nederland heeft opgewekt.

Hoofdstuk 7. Niet centrale elektriciteitsopwekking

§ 1. Algemeen

Artikel 38. Bepalingen, die zijn opgenomen in overeenkomsten inzake het leveren van elektriciteit of het beschikbaar stellen van elektrisch vermogen in het kader van de openbare voorziening en waarmee wordt beoogd de mogelijkheid tot het opwekken van elektriciteit door de afnemer tegen te gaan, zijn onverbindend.

Artikel 39. Provinciale staten en de gemeenteraad zijn niet bevoegd het opwekken van elektriciteit en het anders dan door een distributiebedrijf leveren van elektriciteit in het belang van de energievoorziening aan regels te binden.

Artikel 40. 1. Het is aan degene, aan wie een distributiebedrijf toebehoort, verboden zonder schriftelijke toestemming van de aangewezen vennootschap een installatie voor het opwekken van elektriciteit te bouwen of in werking te hebben, ingeval het elektrisch vermogen van die installatie, te zamen met het elektrisch vermogen van andere installaties die binnen dezelfde vestiging worden gebouwd of in werking zijn, 25 MW of meer bedraagt.

2. Een toestemming als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden geweigerd, indien niet wordt voldaan aan de overeenkomstig artikel 15, vierde lid, onder f, in het van kracht zijnde elektriciteitsplan vermelde criteria.

3. Ingeval de aangewezen vennootschap een toestemming als bedoeld in het eerste lid weigert, kan degene, die daardoor rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen, tegen die beschikking beroep instellen bij Onze Minister.

§ 2. Teruglevering

Artikel 41. 1. Degene, aan wie een distributiebedrijf toebehoort, is verplicht met inachtneming van artikel 42, eerste lid, een aanbod tot het leveren van elektriciteit te aanvaarden, indien dit aanbod wordt gedaan door:

- a. een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, die deze elektriciteit opwekt binnen het gebied, waarin elektriciteit wordt geleverd aan verbruikers door het betrokken distributiebedrijf dan wel door een distributiebedrijf waaraan het betrokken distributiebedrijf elektriciteit levert;
- b. een distributiebedrijf, waaraan het betrokken distributiebedrijf elektriciteit levert.

2. De in het eerste lid bedoelde verplichting geldt niet met betrekking tot elektriciteit:

- a. welke wordt opgewekt met een elektriciteitscentrale;
- b. welke wordt opgewekt door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, die op de desbetreffende vestiging tevens de beschikking heeft over ingevoerde elektriciteit.

Artikel 42. 1. In een geval als bedoeld in artikel 41, eerste lid, wordt ter zake van de levering van elektriciteit een overeenkomst gesloten, die, voor zover niet anders wordt overeengekomen, in overeenstemming is met de toepasselijke bepalingen van een standaardregeling, welke overeenkomstig het vijfde lid of met toepassing van artikel 43 is vastgesteld.

2. In een standaardregeling worden voorwaarden opgenomen, die voor het gehele land voor gelijke gevallen gelijk zijn. Er kunnen afzonderlijke standaardregelingen worden vastgesteld met betrekking tot verschillende wijzen van elektriciteitsopwekking.

3. In een standaardregeling wordt de vergoeding voor degene, die de elektriciteit levert, zodanig vastgesteld, dat deze zoveel mogelijk gelijk is aan de kosten, die in de in de standaardregeling onderscheiden gevallen door de distributiebedrijven gemiddeld, gerekend over al deze bedrijven, worden bespaard.

4. In een standaardregeling, die betrekking heeft op elektriciteitsopwekking met windenergie, waterkracht, zonne-energie, biomassa of aardwarmte, wordt, voor zover er verschillende mogelijkheden zijn om de in het derde lid bedoelde kosten te berekenen, de in dat lid bedoelde vergoeding gebaseerd op die wijze van berekening, waardoor de hiervoor bedoelde wijzen van elektriciteitsopwekking het meest worden gestimuleerd.

5. Een standaardregeling wordt vastgesteld door de organisatie van distributiebedrijven, na overleg met de aangewezen vennootschap. Indien het betreft leveringen door personen als bedoeld in artikel 41, eerste lid, onder a, en er een of meer organisaties zijn die representatief geacht kunnen worden voor degenen, die elektriciteit opwekken op de wijze waarop de standaardregeling betrekking zal hebben, geschiedt deze vaststelling in overeenstemming met deze organisaties.

Artikel 43. 1. Indien in een geval als bedoeld in artikel 42, vijfde lid, tweede volzin, geen overeenstemming kan worden bereikt tussen de organisatie van distributiebedrijven en een of meer organisaties die representatief geacht kunnen worden voor degenen, die elektriciteit opwekken op de wijze waarop de standaardregeling betrekking zal hebben, kan elk dezer organisaties van de andere verlangen, dat door hen gezamenlijk een commissie wordt ingesteld, die tot taak heeft te trachten de betrokken organisaties alsnog tot overeenstemming te brengen en, indien dit niet gelukt, een standaardregeling als bedoeld in artikel 42 vast te stellen.

2. Indien een verlangen als bedoeld in het eerste lid kenbaar is gemaakt, zijn de betrokken organisaties jegens elkaar gehouden eraan mee te werken, dat een commissie als bedoeld in het eerste lid wordt ingesteld en dat deze door hen gezamenlijk wordt bekostigd en de beschikking krijgt over de gegevens, die zij voor de vervulling van haar taak nodig heeft.

3. Een commissie als bedoeld in het eerste lid bestaat uit zes leden. Twee leden worden benoemd door de organisatie van distributiebedrijven en twee leden door de andere in het eerste lid bedoelde organisatie of, ingeval er meer zodanige organisaties zijn, door deze gezamenlijk, terwijl deze vier leden samen de overige twee leden benoemen. Een van deze laatste twee leden treedt op als voorzitter. De leden mogen geen bestuursleden of werknemers zijn van een van de betrokken organisaties.

4. De commissie beslist bij meerderheid van stemmen.

5. Alvorens op grond van het eerste lid een standaardregeling vast te stellen, stelt de commissie de betrokken organisaties in de gelegenheid over het ontwerp daarvoor van hun gevoelen te doen blijken.

§ 3. Melding

Artikel 44. 1. Degene, aan wie een distributiebedrijf toebehoort, is verplicht in elk jaar, waarvan het jaartal oneven is, vóór 1 oktober aan de aangewezen vennootschap opgave te doen van:

a. de installaties voor het opwekken van elektriciteit, welke hij aan het einde van het jaar in gebruik zal hebben, onder vermelding van het elektrische vermogen, het type en het jaar, waarin zij naar verwachting definitief buiten gebruik zullen worden gesteld;

b. de installaties voor het opwekken van elektriciteit, welke hij in de volgende jaren zal oprichten, onder vermelding van het elektrische vermogen, het type en het jaar, waarin zij naar verwachting in gebruik zullen worden genomen;

c. de installaties voor het opwekken van elektriciteit, welke aan het einde van het jaar binnen het gebied, waarin het betrokken distributiebedrijf elektriciteit levert aan verbruikers, anders dan in het kader van de openbare voorziening in gebruik zullen zijn, onder vermelding van het elektrische vermogen, het type en het jaar, waarin zij naar verwachting definitief buiten gebruik zullen worden gesteld, alsmede van de mate, waarin het vermogen ingevolge overeenkomst ter beschikking staat van het betrokken distributiebedrijf;

d. de installaties voor het opwekken van elektriciteit, welke in de volgende jaren binnen het gebied, waarin het betrokken distributiebedrijf elektriciteit levert aan verbruikers, anders dan in het kader van de openbare voorziening zullen worden opgericht, onder vermelding van het elektrische vermogen, het type en het jaar, waarin zij naar verwachting in gebruik zullen worden genomen.

2. Met betrekking tot de in het eerste lid, onder c en d, bedoelde opgaven dient te worden aangegeven, op welke wijze de desbetreffende gegevens zijn verkregen.

3. Onze Minister kan, gehoord de aangewezen vennootschap en de organisatie van distributiebedrijven, nadere regels stellen met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde opgaven.

Hoofdstuk 8. Transport

§ 1. Het koppelnet

Artikel 45. Het is aan anderen dan de aangewezen vennootschap verboden een of meer hoogspanningsverbindingen aan te leggen.

§ 2. Belemmeringen

Artikel 46. Voor de toepassing van de Belemmeringenwet Verordeningen (Stb. 1899, 129) en de Belemmeringenwet Privaatrecht (Stb. 1927, 159) worden hoogspanningsverbindingen, die in overeenstemming met het elektriciteitsplan worden aangelegd of in werking gehouden door

de aangewezen vennootschap, aangemerkt als openbare werken van algemeen nut.

§ 3. Transportverplichting

Artikel 47. 1. Degene, die ten behoeve van de openbare voorziening leidingen voor het transport van elektriciteit met de daarbij behorende transformatoren, schakelstations en andere hulpmiddelen in werking heeft, is verplicht aan degene, die daarom schriftelijk verzoekt, een aanbod te doen om met gebruikmaking van die leidingen met hulpmiddelen voor hem elektriciteit te transporteren, voor zover het betreft:

- a. elektriciteit, bestemd voor de openbare voorziening,
- b. elektriciteit, bestemd voor een bijzondere grootverbruiker of
- c. ingevoerde elektriciteit.

2. Het eerste lid geldt niet, voor zover degene, die leidingen met hulpmiddelen als in het eerste lid bedoeld in werking heeft, voor het gevraagde transport redelijkerwijs geen capaciteit ter beschikking heeft.

3. Een aanbod als in het eerste lid bedoeld dient in te houden, dat het transport zal worden verricht tegen vergoeding van de daaraan redelijkerwijs toe te rekenen kosten en tegen redelijke voorwaarden.

Artikel 48. 1. Ingeval binnen twee maanden na een verzoek als bedoeld in artikel 47, eerste lid, nog geen aanbod is gedaan of de verzoeker zich met een gedaan aanbod niet kan verenigen, kan de verzoeker van degene, tot wie het verzoek was gericht, vorderen eraan mee te werken dat op een tussen hen nader overeen te komen wijze een of meer derden worden aangewezen, die tot taak hebben te trachten alsnog overeenstemming tussen beide partijen te bewerkstelligen.

2. Ingeval binnen vier maanden na een verzoek als bedoeld in artikel 47, eerste lid, nog geen aanbod is gedaan of de verzoeker zich met een gedaan aanbod niet kan verenigen, kan de verzoeker van Onze Minister verlangen:

- a. ingeval geen aanbod is gedaan, vast te stellen of daartoe op grond van artikel 47, eerste en tweede lid, de verplichting bestaat;
- b. ingeval een aanbod is gedaan, vast te stellen of dit aanbod voldoet aan artikel 47;

c. ingeval Onze Minister van oordeel is dat ten onrechte geen aanbod is gedaan of dat het gedane aanbod niet aan artikel 47 voldoet, de inhoud van het uit te brengen aanbod vast te stellen.

3. Ingeval een verlangen als in het tweede lid bedoeld aan Onze Minister kenbaar is gemaakt, zijn degene, die het in artikel 47, eerste lid, bedoelde verzoek heeft gedaan, en degene, tot wie dat verzoek is gericht, verplicht aan Onze Minister op diens verlangen binnen een door hem te stellen termijn alle gegevens te verstrekken, die voor de beoordeling van het in het eerste lid bedoelde verzoek nodig zijn.

4. Onze Minister beslist binnen drie maanden nadat aan hem een verlangen als in het tweede lid bedoeld kenbaar is gemaakt. Deze termijn wordt geschorst gedurende de tijd, dat de krachtens het derde lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt.

Artikel 49. 1. Alvorens op grond van artikel 48, tweede lid, onder c, de inhoud van het uit te brengen aanbod vast te stellen, stelt Onze Minister beide partijen in de gelegenheid over het ontwerp daarvoor van hun gevoelen te doen blijken.

2. Binnen een maand nadat een door Onze Minister op grond van artikel 48, tweede lid, onder c, genomen beslissing tot vaststelling van de inhoud van het uit te brengen aanbod onherroepelijk is geworden is degene, tot wie het in artikel 47, eerste lid, bedoelde verzoek is gericht, verplicht een aanbod met de vastgestelde inhoud te doen.

3. Het in het tweede lid bedoelde aanbod vervalt, indien degene, die het in artikel 47, eerste lid, bedoelde verzoek heeft gedaan, dit niet binnen twee maanden heeft aanvaard.

Hoofdstuk 9. Informatie

Artikel 50. 1. Onze Minister kan van de vergunninghouders, van de aangewezen vennootschap of van degenen, aan wie een distributiebedrijf toebehoort, de inlichtingen verlangen, die hij nodig heeft voor de uitvoering van deze wet.

2. Degene, van wie krachtens het eerste lid inlichtingen worden verlangd, is verplicht deze volledig en naar waarheid te verstrekken op de door Onze Minister aan te geven wijze en binnen de door deze te bepalen termijn.

Hoofdstuk 10. Beroep

Artikel 51. 1. Degene, die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van deze wet genomen beschikking, kan daartegen beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, tenzij krachtens deze wet voor hem een andere administratiefrechtelijke voorziening openstaat of opengestaan heeft.

2. De artikelen 5 en 29 tot en met 73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) zijn van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 11. Verslaglegging

Artikel 52. 1. Onze Minister brengt uiterlijk in 1995, en vervolgens telkens om de vijf jaar, aan de beide Kamers der Staten-Generaal verslag uit over de werking van deze wet. In dit verslag wordt zoveel mogelijk aangegeven op welke wijze aan de door deze wet opgelegde taken en verplichtingen uitvoering is gegeven.

2. Bij het tweede verslag, dat op grond van het eerste lid wordt uitgebracht, worden rapporten gevoegd van de aangewezen vennootschap en van de organisatie van distributiebedrijven, waarin deze hun bevindingen over de verwezenlijking van de doelstellingen van deze wet weergeven. In dat verslag vermeldt Onze Minister, mede naar aanleiding van bedoelde rapporten, zijn bevindingen daaromtrent.

3. Onze Minister kan het in het eerste en tweede lid bedoelde verslag beperken tot die onderwerpen, met betrekking waartoe op grond van de feitelijke ontwikkelingen beoordeling van de werking van de wet wenselijk is. Hij pleegt daaromtrent tevoren overleg met de beide Kamers der Staten-Generaal.

Hoofdstuk 12. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 53. 1. Gedurende drie maanden na het tijdstip van inwerking-treding van artikel 3 of, indien binnen die termijn een aanvraag om de ingevolge dat artikel vereiste vergunning is ingediend, van genoemd tijdstip totdat op die aanvraag onherroepelijk is beslist geldt artikel 3 niet:

a. voor het in werking hebben van een elektriciteitscentrale, indien deze op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 3 reeds in werking was;

b. voor het bouwen van een elektriciteitscentrale en het in werking hebben daarvan, indien de verplichting tot de bouw daarvan op het onder a bedoelde tijdstip reeds was opgenomen in een door Onze Minister op grond van een met hem gesloten overeenkomst goedgekeurd elektriciteitsplan.

2. In afwijking van artikel 4, eerste lid, kan tot en met 31 december 1992 aan een vennootschap, die in Nederland elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit in werking heeft

met een totaal elektrisch vermogen van minder dan 2500 MW, een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, worden verleend, indien uit een door Onze Minister goedgekeurd elektriciteitsplan als bedoeld in het eerste lid, onder b, of in artikel 15 blijkt dat zij of haar rechtsopvolger verplicht is op enig tijdstip in Nederland elektriciteitscentrales en andere installaties voor het opwekken van elektriciteit in werking te hebben met een totaal elektrisch vermogen van 2500 MW of meer.

3. In afwijking van artikel 4, eerste lid, kan voorts aan een vennootschap, indien deze of haar rechtsvoorganger op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 3 een of meer elektriciteitscentrales in werking had dan wel verplicht was tot de bouw van een of meer elektriciteitscentrales op grond van een elektriciteitsplan als bedoeld in het eerste lid, onder b, een vergunning worden verleend, die uitsluitend geldig is voor het in werking hebben en bouwen van bedoelde elektriciteitscentrales.

Artikel 54. 1. Overeenkomsten inzake het leveren van elektriciteit of het ter beschikking stellen van elektrisch vermogen, aangegaan tussen een vergunninghouder en een distributiebedrijf, kunnen, ook indien de overeenkomst dit niet mogelijk maakt, met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste een jaar worden opgezegd.

2. De opzegging van een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid kan slechts ingaan op 1 januari 1992.

3. De artikelen 47, 48 en 49 gelden tot 1 januari 1992 niet voor het transporteren van elektriciteit, die door een vergunninghouder wordt geleverd aan een distributiebedrijf, dat werkzaam is buiten het gebied waarbinnen die vergunninghouder overeenkomstig artikel 12, tweede lid, tot taak heeft distributiebedrijven van elektriciteit te voorzien.

Artikel 55. Uiterlijk in 1991 dient voor de eerste maal een structuurschema elektriciteitsvoorziening als bedoeld in artikel 14 van kracht te worden.

Artikel 56. 1. Zolang na het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 25 geen tarieven als in dat artikel bedoeld zijn goedgekeurd, kan Onze Minister zodanige tarieven vaststellen. Deze tarieven gelden voor de toepassing van deze wet als door Onze Minister goedgekeurde tarieven.

2. Zolang na het tijdstip van inwerkingtreding van de artikelen 26 en 27 geen maximumtarieven als in die artikelen bedoeld zijn goedgekeurd, kan Onze Minister zodanige maximumtarieven vaststellen. Deze maximumtarieven gelden voor de toepassing van deze wet als door Onze Minister goedgekeurde maximumtarieven.

3. Onze Minister stelt op grond van het eerste of tweede lid tarieven of maximumtarieven zodanig vast, dat deze voldoende bijdragen tot een doelmatige landelijke elektriciteitsvoorziening en niet hoger zijn dan, uitgaande van een doelmatige bedrijfsvoering en een redelijke toerekening van kosten aan de verschillende categorieën van afnemers, noodzakelijk is. De artikelen 25, tweede lid, 28, tweede lid, en 32, derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Onze Minister stelt op grond van het eerste of tweede lid tarieven of maximumtarieven niet vast dan nadat hij de aangewezen vennootschap, de vergunninghouders, die elektriciteit leveren aan distributiebedrijven, en de organisatie van distributiebedrijven in de gelegenheid heeft gesteld van hun gevoelens te doen blijken.

5. Een beslissing tot vaststelling van tarieven of maximumtarieven wordt niet eerder van kracht dan een maand nadat zij is meegedeeld aan de aangewezen vennootschap, de vergunninghouders en de organisatie van distributiebedrijven en geldt tot het tijdstip, waarop een beslissing tot goedkeuring van de betrokken tarieven of maximumtarieven van kracht wordt.

Artikel 57. Aan artikel 1, 4°, van de Wet op de economische delicten¹ wordt toegevoegd:

de Elektriciteitswet 1989, de artikelen 3, eerste lid, 27, 32, vierde en vijfde lid, 33, tweede lid, 34, eerste lid, 37, eerste lid, 40, eerste lid, 41, eerste lid, 44, 45, 48, derde lid, 49, tweede lid, en 50;.

Artikel 58. De artikelen 2 tot en met 11 van de Electriciteitswet (Stb. 1938, 523) vervallen.

Artikel 59. De wet van 10 december 1936, houdende regelen omtrent het betrekken van electriciteit uit het buitenland (Stb. 524), wordt ingetrokken.

Artikel 60. De Kernenergiewet (Stb. 1963, 82)² wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 51, eerste lid, wordt «48» vervangen door: 48, 70, derde lid,.

B

Aan artikel 70 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Een vergunning, die krachtens deze wet is verleend aan een rechtspersoon, kan door deze aan een andere rechtspersoon worden overgedragen, indien daarvoor toestemming is gegeven door Onze Ministers, die de vergunning hebben verleend.

Artikel 61. 1. De artikelen 11, 34 tot en met 39, 44, 45 en 59 treden in werking met ingang van de zevende kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst.

2. De artikelen 12, 25, 26, 27 en 33 treden in werking met ingang van de dertiende kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst.

3. Artikel 24 treedt in werking twee jaar na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst.

4. Artikel 13, eerste lid, treedt in werking met ingang van 1 januari 1992.

5. De artikelen 40 en 41 treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden gesteld.

6. De overige bepalingen treden in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst.

Artikel 62. Deze wet kan worden aangehaald als: Elektriciteitswet 1989.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 16 november 1989

Beatrix

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

Uitgegeven de zevende december 1989

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1985/86, 1986/87, 1987/88, 1988/89, 19 591

Hand. II 1988/89, blz. 1063-1100; 1149-1186; 1245-1271; 1442-1444; 1447; 1675

Kamerstukken I 1988/89, 19 591 (42, 80, 80a, 80b, 80c, 80 d, 80e, 80f)

Hand. I 1989/90, zie vergadering d.d. 14 november 1989

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 oktober 1989, Stb. 490

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 april 1988, Stb. 358